

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg samt om godkännande av vissa bestämmelser i ändringen av bilaga IV till konventionen om skydd av Östersjöområdets marina miljö

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om förhindrande av vattnets förorening, förorsakad av fartyg skall ändras. Avsikten är att genom den föreslagna ändringen genomföra den rekommendation gällande anmälningskyldighet för fartyg som godkändes i mars 1998 av kommissionen för skydd av Östersjöområdets marina miljö (Helsingforskommissionen) liksom även den ändring av bilaga IV till konventionen om skydd av Östersjöområdets marina miljö som gäller obligatorisk avlämning av fartygsavfall som kommissionen godkände samtidigt.

Det föreslås att de bestämmelser i lagen som gäller verkställighetsåtgärder för fartyg skall förtydligas samt ändras så, att det blir

möjligt att utöva tillsyn över den obligatoriska avlämningen av fartygsavfall.

I propositionen föreslås också att riksdagen skall godkänna de bestämmelser i ändringen av bilaga IV till konventionen om skydd av Östersjöområdets marina miljö som kräver riksdagens samtycke.

Ändringen av bilaga IV till konventionen om skydd av Östersjöområdets marina miljö träder i kraft den 1 juli 2000, om inte någon av de fördragsslutande parterna har motsatt sig ändringen före den 1 juli 1999. Lagen föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

INNEHÅLLSFÖRTECNING

	Sida
PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Nuläge	3
1.1. Lagstiftning	3
1.2. Internationell reglering	3
2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen	4
2.1. Mål och medel	4
2.2. De viktigaste förslagen	4
3. Propositionens verkningar	4
3.1. Ekonomiska verkningar	4
3.2. Miljöeffekter	4
4. Beredningen av propositionen	4
4.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial	4
4.2. Remissutlåtanden	5
5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	5
DETALJMOTIVERING	5
1. Lagförslaget	5
2. Närmare bestämmelser	8
3. Ikraftträdande	8
4. Behovet av riksdagens samtycke till godkännande av ändringen av bilaga IV till Helsingforskonventionen	8
LAGFÖRSLAG	10
Lag om ändring av lagen om förhindrande av vattens förorening, försakad av fartyg	10
BILAGA	12
Parallelltext	12
Förordning om ändring av förordningen om förhindrande av vattens förorening, försakad av fartyg (utkast)	15
Texten av ändringen av bilaga IV till konventionen om skydd av östersjöområdets marina miljö	18

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning

Syftet med lagen om förhindrande av vattens förorening, förorsakad av fartyg (300/1979), nedan fartygsavfallslagen, är att genom förbud mot utsläpp i vattnet av skadliga ämnen från fartyg förhindra att fartygens normala verksamhet förorenar vattnen. I lagen förbjuds utsläpp i vattnet av olja eller oljehaltiga blandningar samt av farliga flytande ämnen liksom även av toalettavfall på finskt vattenområde samt från finska fartyg även utanför finskt territorialvatten. Enligt lagen är utsläpp i vattnet också av fast avfall från fartyg förbjudet på finskt vattenområde samt från finska fartyg även utanför finskt territorialvatten.

Enligt lagen är hamnarna skyldiga att sörja för att de har tillräckliga mottagningsanordningar för att kunna ta emot oljehaltigt avfall och oljehaltiga blandningar, avfall och blandningar som innehåller farliga flytande ämnen samt toalettavfallsvatten och fast avfall. Mottagningen av avfall skall ordnas så att fartygen inte åsamkas onödigt dröjsmål.

Närmare bestämmelser om saken ingår i förordningen om förhindrande av vattens förorening, förorsakad av fartyg (635/1993), nedan fartygsavfallsförordningen.

Bestämmelserna i fartygsavfallslagen och fartygsavfallsförordningen grundar sig bl.a. på protokollet av år 1978 till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (FördrS 51/1983), dvs. MARPOL 73/78-konventionen, nedan MARPOL-konventionen, samt konventionen om skydd av Östersjöområdet marina miljö (FördrS 12/1980), nedan Helsingforskonventionen.

Enligt fartygsavfallslagen har sjöfartsinspektören under vissa förutsättningar rätt att medan ett fartyg ligger i hamn eller till ankars på finskt vattenområde inspektera fartyget, förbjuda fartyget att åyseгла samt ta prover ombord på fartyget. Även sjöbevak-

ningssmyndigheten och polisen har rätt att ta prover ombord på fartyget samt för den tid som behövs för provtagningen avbryta fartygets resa. Åtgärderna gäller endast i tillämpliga delar försvarsmaktens och gränsbevakningsväsendets fartyg och de skall alltid utföras så att fartyget inte åsamkas onödigt dröjsmål.

1.2. Internationell reglering

Kuststaterna i Östersjöområdet ingick år 1974 i Helsingfors en konvention om skydd av Östersjöområdets marina miljö, dvs. Helsingforskonventionen, som trädde i kraft år 1980. Syftet med konventionen är att förebygga förorening av Östersjön. Konventionen innehåller bestämmelser bl.a. om förhindrande av förorening från fartyg (artikel 7 och bilaga IV).

Kommissionen för skydd av Östersjöområdets marina miljö (nedan Helsingforskommissionen) godkände vid sitt 19 årsmöte i mars 1998 ett antal rekommendationer, vilka har som syfte att förhindra olagliga oljeutsläpp från fartyg i Östersjön. Rekommendationerna upptar frågor som gäller införande av ett enhetligt avgiftssystem för hamnarna (ett specialavgiftslöst system, dvs. ett system där avfallsavgift alltid uppbärs hos fartygen oberoende av om de lämnar avfall eller inte), anmälningsskyldighet för fartyg innan de anlöper en hamn samt uppgörande av en avfallshanteringsplan för hamnarna. Avsikten är att rekommendationen om avgiftssystemet skall versktällas före den 1 januari 2000.

Dessutom godkände Helsingforskommissionen samtidigt en rekommendation genom vilken bilaga IV till Helsingforskonventionen ändras så, att konventionens bestämmelser om toalettavfallsvatten utvidgas att gälla även småbåtar och fritidsbåtar som inte hör till tillämpningsområdet för MARPOL-konventionen (den nya 7 a-regeln). Dessutom fogades till bilaga IV en ny 8a-regel, enligt vilken fartyg alltid skall lämna allt avfall i

hamn innan de lämnar hamnen. Undantag kan medges för t.ex. passagerarfartyg i närtrafik.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

2.1. Mål och medel

Syftet med de rekommendationer som Helsingforskommissionen godkänt är att förhindra olagliga utsläpp från fartyg i Osternsöområdet. Med hjälp av den obligatoriska avlämning av avfall som tagits in i bilaga IV till Helsingforskonventionen strävar man efter att fartygen under sin färd ute till havs för med sig så lite avfall som möjligt och att avfallsmängden fördelas så jämnt som möjligt mellan kuststaterna i Osternsöområdet.

Rekommendationen om fartygens anmälningsskyldighet om sitt avfall underlättar hamnarnas beredskap att ta emot avfall. I propositionen föreslås att bestämmelserna i fartygsavfallslagen ändras så, att den av Helsingforskommissionen godkända rekommendationen om anmälningsskyldighet samt ändringen av bilaga IV till Helsingforskonventionen genomförs.

2.2. De viktigaste förslagen

I förslaget till ändring av fartygsavfallslagen anförs att lagens bestämmelser skall ändras så att Helsingforskommissionens rekommendation om anmälningsskyldighet för fartyg verkställs i Finland. Dessutom föreslås att fartygsavfallslagen ändras så att Finland kan anta ändringen av bilaga IV till Helsingforskonventionen, varvid fartyg innan de lämnar en hamn alltid skall lämna sitt avfall i hamnen. Det föreslås att till lagen också fogas en bestämmelse om rätten att i förebyggande syfte stoppa ett fartyg för att möjliggöra bl.a. tillsynen över den obligatoriska avlämningen av avfall.

3. Propositionens verkningar

3.1. Ekonomiska verkningar

Den obligatoriska avlämningen av fartygsavfall kan åsamka sådana fartyg som inte kan medges undantag från den obligatoriska avlämningen ökade kostnader, eftersom far-

tyget innan det lämnar en hamn alltid skall lämna sitt avfall i hamnen och sålunda inte längre kan välja i vilken hamn det lämnar sitt avfall.

3.2. Miljöeffekter

Avsikten med de bestämmelser om obligatorisk avlämning av fartygsavfall som föreslås bli fogade till lagen är att förhindra förorening av Osternsöns marina miljö. Den obligatoriska avlämningen och anmälningsskyldigheten är medel med vilka man går in för att främja uppsamlingen av avfall i land. Den obligatoriska avlämningen kompletterar och skärper den gällande fartygsavfallslagens förbud mot skadliga utsläpp.

I propositionen strävar man vidare efter att förtydliga befogenheterna i samband med verkställigheten av tillsynen över utsläpp från fartyg. På detta sätt försöker man effektivisera övervakningen av utsläpp på finskt vattenområde. I förslaget förbättras också myndigheternas möjligheter till förebyggande övervakning så, att myndigheterna under vissa förutsättningar ges möjlighet att stoppa ett fartyg, om det finns grundad anledning att anta att fartygets resa är förknippad med en omedelbar risk för förorening av vattnen.

Syftet med propositionen är att minska mängden olagliga utsläpp från fartyg samt att effektivisera tillsynen över utsläppen. Propositionen har sålunda positiva verkningar med tanke på miljövården.

4. Beredningen av propositionen

4.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid trafikministeriet. Förhandlingar om propositionen har förts med utrikesministeriet, miljöministeriet och sjöfartsverket.

En arbetsgrupp som miljöministeriet tillsatte (fartygsavfallsarbetsgruppen) den 17 augusti 1998 har utrett de åtgärder som ibruktagandet av ett specialavgiftslöst system kräver samt de förpliktelser som hänför sig till en ändring av lagstiftningen. Arbetsgruppen har också behandlat den ändring av Helsingforskonventionen som gäller obligatorisk avlämning av fartygsavfall samt den rekommendation beträffande anmälningsskyldighet för fartyg som Helsingforskommissionen

föreslagit. I arbetsgruppen ingick företrädare för miljöministeriet, trafikministeriet, inrikesministeriet, sjöfartsverket, Finlands miljöcentral, Finlands Hamnförbund, Finlands rederiförening, Ålands Redarförening, Utrikesfartens Småtonnageförening och Olje- och Gasbranschens Centralförbund.

4.2. Remissutlåtanden

Utlåtanden om det preliminära utkastet till proposition har begärts av utrikesministeriet, justitieministeriet, inrikesministeriet, försvarsministeriet, finansministeriet, miljöministeriet, Ålands landskapsstyrelse, länsstyrelserna, Finlands Kommunförbund, sjöfartsverket, havsforskningsinstitutet, vägverket, Finlands miljöcentral, Finlands Rederiförening, Ålands Redarförening, Utrikesfartens Småtonnageförening, Suomen Konepäälystöliitto - Finlands Maskinbefälsförbund, Suomen Laivanpäälystöliitto - Finlands Skeppsbefälsförbund, Suomen Merimies-Unioni - Finlands Sjömans-Union, Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitto - Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund och Olje- och Gasbranschens Centralförbund.

Utlåtanden om den preciserade propositionen har begärts av utrikesministeriet, justitieministeriet, inrikesministeriet, försvarsministeriet, miljöministeriet, Ålands landskapsstyrelse, sjöfartsverket, Finlands miljöcentral, Finlands Rederiförening, Ålands Redarförening, Utrikesfartens Småtonnageförening, Suomen Konepäälystöliitto - Finlands Maskinbefälsförbund, Suomen Laivanpäälystöliitto - Finlands Skeppsbefälsförbund,

Suomen Merimies-Unioni - Finlands Sjömans-Union, Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitto - Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund, Olje- och Gasbranschens Centralförbund och Finlands Hamnförbund.

Utlåtandena har i regel varit positiva till förslaget. Ställningstagandena i utlåtandena har beaktats vid den fortsatta beredningen av propositionen.

5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Verkställandet av de rekommendationer som Helsingforskommissionen godkände i mars 1998 om skapande av ett enhetligt avgiftssystem för hamnar och avfallshanteringsplaner för hamnar reds ut av en fartygsavfallsarbetsgrupp, som tillsattes av miljöministeriet. Avsikten är att separat verkställa rekommendationerna utifrån arbetsgruppens förslag. När denna proposition avläts pågår arbetsgruppens arbete fortfarande.

Europeiska kommissionen utfärdade i juli 1998 ett förslag till direktiv om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester från fartyg. Förslaget till direktiv och Helsingforskommissionens rekommendationer godkända i mars 1998 behandlar i väsentliga delar samma frågor. Direktivförslaget omfattar bland annat en princip om obligatorisk avfallsavlänning samt bestämmelser om förhandsanmälningsskyldighet för fartygen. Behandlingen av direktivförslaget är inte slutförd i rådet. Direktivförslaget har givits riksdagen för kännedom (U 91/1998).

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslaget

3 §. Helsingforskommissionen godkände i mars 1998 rekommendationen om anmälningsskyldighet för fartyg (rekommendation 19/11). Enligt rekommendationen skall ett fartyg 24 timmar innan det anlöper en hamn underrätta hamnen om sitt avfall. Undantag

från anmälningsskyldigheten kan medges fartyg i reguljär trafik. Rekommendationen gäller oljetankfartyg med en dräktighet om minst 150 bruttoton, andra fartyg vars bruttodräktighet är minst 400 samt alla kemikalietankfartyg. Anmälningsskyldigheten underlättar hamnarnas beredskap att ta emot avfall.

Enligt 9 § fartygsavfallslagen är ett fartygs befälhavare skyldig att föra bok över och anmäla omständigheter som är av betydelse för förhindrandet av vattnens förorening, förorsakad av fartyg, i enlighet med vad där- om genom förordning närmare bestäms. Med stöd av lagens 3 § 3 mom. kan genom förordning utfärdas stadganden om anmälningsskyldigheten för olje-, kemikalie- och gastankfartyg. Sjöfartsverket kan med stöd av 4 mom. meddela forskrifter om anmälningsskyldigheten i 3 mom.

I propositionen föreslås att bemyndigan- det att utfärda förordning som gäller i fråga om anmälningsskyldigheten för transporter utvidgas att omfatta alla fartyg. Samtidigt föreslås att ett bemyndigande att utfärda för- ordning fogas till 3 § 3 mom. fartygsav- fallslagen i fråga om sådana anmälningsskyl- digheter som hänför sig till avfallshantering- en ombord på fartyg. Avsikten är att genom förordning föreskriva att ett finskt fartyg som anlöper en hamn i Östersjöområdet och ett utländskt fartyg som anlöper en hamn inom finskt territorium senast 24 timmar före ankomsten skall underrätta anlöpnings- hamnen om avfall som härrör från fartyget samt om lastavfall. Det skall göras i enlighet med ett av sjöfartsverket fastställt formulär. Bestämmelsen skall gälla alla kemikalietank- fartyg, sådana oljetankfartyg vars bruttodräk- tighet är minst 150 samt andra fartyg vars bruttodräktighet är minst 400.

Dessutom föreslås att till 3 § fogas en ny bestämmelse enligt vilken sjöfartsverket medger undantag i fråga om anmälningarna gällande transporter som utförs med fartyg samt avfallshanteringen ombord på fartyg. Avsikten är att genom förordning föreskriva att sjöfartsverket kan medge undantag från anmälningsskyldigheten gällande avfallshan- tering för fartyg som går i reguljär trafik och som har ingått ett avfallshanteringsavtal med ett seriöst företag i avfallshanteringsbran- schen eller med en hamn.

Avsikten är också att slopa det i 3 § 4 mom. givna bemyndigandet för trafikminis- teriet att meddela närmare föreskrifter och anvisningar om ärenden som nämns i lagens 3 § 1-3 mom.

5 §. Den föreslagna paragrafen gäller kon- trollen av utsläpp när ett utländskt fartyg ligger i hamn eller till ankars eller framförs på finskt vattenområde, dock med vissa så- dana undantag i fråga om territorialhavet

som ingår i 5 a §. När det gäller ett finskt fartyg är paragrafens tillämpningsområde inte alls begränsat regionalt sett, utan det gäller finska fartyg både innanför och utan- för finskt vattenområde. När det gäller ut- ländska fartyg baserar sig regleringen bl.a. på artikel 220.1 i FN:s havsrättskonventio- nen (FördrS 49 - 50/1996), enligt vilken hamnstaten har omfattande befogenheter att vidta åtgärder mot ett utländskt fartyg som frivilligt befinner sig i en stats hamn.

Paragrafens 1 mom. innehåller en bestäm- melse som gör gränsdragningen i fråga om tillämpningsområdena för fartygsavfallslagen och lagen om tillsyn över fartygssäkerheten (370/1995), nedan fartygssäkerhetslagen, klarare. Tillämpningsområdet för fartygssä- kerhetslagen omfattar tillsyn över gällande lagstiftning och andra bestämmelser om far- tygssäkerhet. Begreppet fartygssäkerhet defi- nieras i 2 § fartygssäkerhetslagen så att be- greppet omfattar fartygs sjövärdighet, säker drift av fartyg och ledningsarrangemang i anknytning till en säker drift, redarens säker- hetsledningssystem samt förhindrande av vattnens förorening förorsakad av fartyg. Fartygssäkerhetslagen tillämpas i enlighet med dess 4 § på fartyg som används vid handelssjöfart på finskt vattenområde samt på finska fartyg också utanför finskt vatte- nområde. Bestämmelser om kontroll av ut- släpp, provtagning för att utreda ursprunget till olja eller annat skadligt ämne samt av- brytande av fartygets resa för den tid som behövs för att verkställa en trafikbegrän- sning ingår fortfarande i fartygsavfallslagen sedan fartygssäkerhetslagen stiftades.

Enligt 1 mom. skall bestämmelser om kontroll av fartygs konstruktion, utrustning, anordning, rutin och arrangemang ombord och inspektion i anslutning därtill samt om andra åtgärder på finskt vattenområde och, i fråga om finska fartyg, även utanför det ingå i fartygssäkerhetslagen.

Vid utredningen av utsläpp skall fartygsav- fallslagen tillämpas. Behöriga myndigheter är enligt förslaget chefen för den enhet vid sjöfartsverket som sköter fartygssäkerhetsä- renden eller en av honom förordnad tjänste- man, dvs. tillsynsmyndigheten för fartygssä- kerheten (samma myndighet som i fartygssä- kerhetslagen) samt gränsbevakningsmyndig- heten och polisen. Myndigheterna har enligt 2 mom. för att utreda utsläpp rätt att utföra andra inspektioner på ett fartyg än sådana

som avses i fartygssäkerhetslagen. Dessa inspektioner innebär t.ex. att man kan ta prover i syfte att utreda ursprunget till olja eller något annat skadligt ämne som observerats i vattnet, kräva information av fartyget eller granska fartygets olje- eller avfallsdagböcker.

Enligt 3 mom. skall myndigheterna ha rätt att stoppa fartyget för att utreda utsläpp eller om fartyget inte har iakttagit en begränsning som utfärdats med stöd av 4 §. Ordet stoppa innehåller enligt hävdvunnen tolkning även rätten att vidta rättsliga åtgärder, inberäknat rättigheten att kvarhålla fartyget.

Myndigheterna skall med stöd av 3 mom. kunna stoppa fartyget även när det finns klara skäl att anta att fartygets resa av någon särskild anledning är förknippad med en omedelbar risk för förorening av vattnen. Således kan rätten att stoppa fartyget utnyttjas redan i förebyggande syfte utan att man behöver vänta på att en överträdelse skall ske. Den förebyggande rätten att stoppa fartyget med stöd av fartygsavfallslagen är begränsad till andra orsaker än sådana som ansluter sig till fartygets konstruktion, utrustning, anordning, rutin och arrangemang ombord. På basis av dessa orsaker kan ett fartyg med stöd av 14 § fartygssäkerhetslagen stoppas i förebyggande syfte.

En omedelbar risk för förorening av vattnen kan dock förorsakas av annat än ett fel i fartygets konstruktion eller utrustning. Den förebyggande bestämmelsen i fartygsavfallslagen kan tillämpas t.ex. i situationer där fartygets spilltank är för full för att fartyget skall kunna fortsätta sina resa till följande hamn utan att tömma tanken. Rätten att stoppa ett fartyg i förebyggande syfte skulle sålunda underlätta även tillsynen över den obligatoriska avlämning av fartygsavfall om vilken föreskrivs i 27 a § i förslaget.

I 4 mom. konstateras i enlighet med gällande lag att de åtgärder som nämns i paragrafen endast i tillämpliga delar gäller försvarsmaktens och gränsbevakningsväsendets fartyg. I 32 § fartygsavfallslagen anges igen att på främmande stat tillhörigt fartygs eller krigsfartygs rättsliga ställning tillämpas vad som föreskrivs i internationella avtal. Enligt artikel 236 i havsrättskonventionen är inte konventionens bestämmelser om skydd och bevarande av den marina miljön tillämpliga på örlogsfartyg eller andra fartyg som ägs eller brukas av en stat och som vid tillfället

används endast i statlig icke-kommersiell drift.

5 a §. Enligt förslaget skall bestämmelserna i 5 § tillämpas på ett finskt fartyg även när fartyget framförs inom eller utanför finskt vattenområde. Samma reglering är dock inte möjlig i fråga om ett utländskt fartyg under genomfart av Finlands territorialhav, eftersom kuststaten då måste iakttä de begränsningar av behörigheten som föreskrivs i artikel 220 i havsrättskonventionen. Det finns sålunda skillnader mellan behandlingen av ett finskt och ett utländskt fartyg när de framförs i Finlands territorialhav.

När ett utländskt fartyg framförs på Finlands inre territorialvatten eller sjöar, älvar eller kanaler borde man dock kunna tillämpa finsk lagstiftning utan begränsningar. Eftersom de artiklar i havsrättskonventionen som tas upp i samband med detta lagförslag uttryckligen gäller statens territorialhav, kan konventionen inte anses begränsa finsk jurisdiktion med avseende på utländska fartyg på ovan nämnda inre vattenområde. Till denna del kan sålunda samma bestämmelser tillämpas på utländska fartyg som på finska fartyg.

Den föreslagna 5 a § gäller utländska fartyg under genomfart av Finlands territorialhav vilka där har förorsakat utsläpp. Paragrafen innehåller bestämmelser som ingår i artikel 220.2 i havsrättskonventionen. Enligt paragrafen har tillsynsmyndigheten för fartygssäkerheten samt gränsbevakningsmyndigheten och polisen rätt att vidta sådana åtgärder som avses i 5 § 2 och 3 mom. när det finns klara grunder att anta att ett utländskt fartyg under genomfart av territorialhavet har förorsakat utsläpp där.

Förutsättningen enligt konventionen när det gäller att vidta åtgärder är att det finns klara skäl att anta (clear grounds for believing), att fartyget har gjort sig skyldigt till överträdelse. Avsikten med nämnda förutsättning är att skapa något slags balans mellan å ena sidan trygghet av fartygens fria drift och å andra sidan rättigheten att skrida till åtgärder. Internationellt har inte exakt definierats vilka omständigheter som kan utgöra klara skäl för antaganden. Begreppet måste ganska långt ges ett innehåll utgående från en totalbedömning i praktiska situationer. Tolkningen av begreppet kan även konkretiseras inom ramen för Osternsölandernas myndighetssamarbete och mot bakgrunden

av andra länders erfarenheter. Som ett klart skäl för antaganden kan dock betraktas t.ex. en vid luftbevakningen gjord observation av fartygets rörelser och iakttagelser av olja i vattnet i tydlig anslutning till det.

5 b §. Enligt den föreslagna paragrafen skall åtgärder som med stöd av lagens 5 och 5 a § riktas mot fartyg alltid vidtas så att fartyget inte uppehålls längre än nödvändigt.

27 a §. Helsingforskommissionen godkände i mars 1998 en rekommendation (rekommendation 19/7) genom vilken bilaga IV till Helsingforskonventionen ändrades så, att till den fogades en ny 8 a-regel enligt vilken fartyg alltid skall lämna sitt avfall i hamn innan de lämnar hamnen (obligatorisk avlämning av fartygsavfall). Enligt regeln kan myndigheterna medge undantag från den obligatoriska avlämningen med hänsyn till särskilda villkor för exempelvis passagerarfärjor i närtrafik. Dessutom skall fartyg tillåtas behålla små mängder avfall ombord, som är för små för att det skall vara rimligt att lämna dem till uppsamlingsanläggningen i hamnen.

Avsikten är att i den föreslagna 27 a § ta in en bestämmelse om obligatorisk avlämning av fartygsavfall samt om undantag från det. Enligt den föreslagna paragrafen skall genom förordning närmare föreskrivas om obligatorisk avlämning av fartygsavfall samt om undantag från det. Det föreslås att det genom förordning skall föreskrivas att små mängder avfall i ett fartygs avfallsbehållare eller avfallstank dock inte behöver lämnas i en uppsamlingsanläggning. Avsikten är att mellan östersjöstaterna avtala gemensamt om definitionen av små mängder avfall. Helsingforskommissionens sjöfartskommitté inrättade i oktober 1998 en korresponderande arbetsgrupp bland annat för att utreda denna fråga.

Den obligatoriska avlämningen av fartygsavfall kompletterar förbudet mot utsläpp av farliga ämnen, som redan ingår i lagen. Enligt utsläppsförbudet skall skadliga ämnen lämnas i land i överensstämmelse med MARPOL-konventionen och får således inte släppas ut i havet. Ett fartyg får dock själv fritt besluta i vilken hamn det lämnar sitt avfall. På grundval av den obligatoriska avlämningen skall ett fartyg alltid lämna sitt avfall i hamn innan det lämnar hamnen. Med den obligatoriska avlämningen av fartygsavfall strävar man efter att fartygen un-

der sin färd skulle ha så lite avfall som möjligt ombord och att avfallsbelastningen fördelas så jämnt som möjligt mellan kuststaterna i Östersjöområdet.

Det föreslås att sjöfartsverket kan medge undantag från den obligatoriska avlämningen av fartygsavfall enligt noggrannare föreskrivna krav. Avsikten är att genom förordning föreskriva att sjöfartsverket medger undantag från avlämning av fartygsavfall för fartyg som går i reguljär trafik och som har ingått ett avfallshanteringsavtal med ett seriöst företag i avfallshanteringsbranschen eller med en hamn.

2. Närmare bestämmelser

Ovan beskrivna ändringar i fartygsavfallslagen förorsakar ändringar även i förordningen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg. Ett utkast till ändring av förordningen medföljer som bilaga till propositionen.

3. Ikraftträdande

Ändringarna i bilaga IV till Helsingforskonventionen skulle ursprungligen träda i kraft den 1 januari 2000, men ikraftträdandet senarelades då Europeiska geneskapen och Finland före den 1 januari 1999 meddelat att de på grund av att den interna processen för antagande av bestämmelserna inte har slutförts ännu inte kan godkänna ändringarna i bilagan. Ändringarna anses nu antagna om inte någon av de fördragsslutande staterna i Helsingforskonventionen har motsatt sig ändringen före den 1 juli 1999. Om ändringarna då anses antagna, träder de i kraft den 1 juli 2000.

Lagen föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

4. Behovet av riksdagens samtycke till godkännande av ändringen av bilaga IV till Helsingforskonventionen

Det förslag om obligatorisk avlämning av fartygsavfall som ingår i den lagändring som föreslås i denna proposition möjliggör att Finland kan anta den i mars 1998 gjorda ändringen av bilaga IV till Helsingforskon-

ventionen till de delar som ett nytt stadgande, 8 a, fogades till bilagan. Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande (GrUU 19/1995 rd) ansett att det när promulgeringslagarna med sakinhåll tillämpas är viktigt att det uttryckligen är riksdagen som fattar beslut om att anta konventioner. Denna sin ståndpunkt har grundlagsutskottet bekräftat i sitt utlåtande (GrUU 4/1998 rd). I propositionen ingår därför en kläm som uttryckligen gäller antagande av konventionen.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 33 § regeringsformen föreslås

att Riksdagen godkänner de bestämmelser som kräver Riksdagens samtycke i den ändring av bilaga IV till konventionen om skydd av Östersjöområdets marina miljö som gjorts den 26 mars 1998.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om förhindrande av vattens förorening, förorsakad av fartyg

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 16 juli 1979 om förhindrande av vattens förorening, förorsakad av fartyg (300/1979) 3 § 1, 3 och 4 mom. samt 5 §,

av dessa lagrum 3 § 3 och 4 mom. sådana de lyder i lag 589/1994 och 5 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 371/1995, samt

fogas till lagen nya 5 a, 5 b och 27 a § som följer:

3 §

Genom förordning kan för förhindrande av vattens förorening utfärdas behövliga bestämmelser om konstruktion, utrustning, bemanning och användning av finskt fartyg samt av sådant utländskt fartyg som går till eller från hamnar och på insjöfarleder i Finland.

Genom förordning kan dessutom föreskrivas om de anmälningsskyldigheter som gäller transporter som utförs med fartyg samt avfallshanteringen ombord på fartyg.

Sjöfartsverket kan, enligt vad som bestäms genom förordning, meddela föreskrifter och anvisningar om tekniska detaljer som gäller de i 1 mom. avsedda fartygens konstruktion, utrustning, bemanning och användning och de anmälningar som nämns i 3 mom. samt medge undantag från de i 3 mom. nämnda anmälningsskyldigheterna.

5 §

Bestämmelser om tillsynen över fartygs konstruktion, utrustning, anordning, rutin och arrangemang ombord och därtill ansluten inspektion samt om andra åtgärder på finskt vattenområde och, i fråga om finska fartyg, också utanför finskt vattenområde ingår i lagen om tillsyn över fartygssäkerheten (370/1995).

Chefen för den enhet vid sjöfartsverket som sköter fartygssäkerhetsärenden och av honom förordnade tjänstemän, nedan tillsynsmyndigheten för fartygssäkerheten, samt gränsbevakningsmyndigheten och polisen har rätt att i syfte att utreda utsläpp förrätta andra inspektioner på finska fartyg, exempelvis ta prover för att utreda ursprunget till olja eller något annat skadligt ämne som

observerats i vattnet. Detsamma gäller ett utländskt fartyg då det ligger i hamn eller till ankars på finskt vattenområde eller framförs på finskt vattenområde, dock i fråga om fartyg som framförs på Finlands territorialhav under de förutsättningar som föreskrivs i 5 a §.

Tillsynsmyndigheten för fartygssäkerheten samt gränsbevakningsmyndigheten och polisen kan när utredandet av utsläpp eller verkställandet av en trafikbegränsning som föreskrivits med stöd av 4 § kräver det eller när det finns grundad anledning att anta att fartygets genomfart av någon annan orsak än en sådan som har samband med fartygets konstruktion, utrustning, anordning, rutin eller arrangemang ombord är förknippad med en omedelbar risk för vattens förorening stoppa fartyget när det ligger i hamn eller till ankars på finskt vattenområde. Detsamma gäller ett finskt fartyg som framförs på finskt vattenområde eller utanför detta och ett utländskt fartyg som framförs på finskt vattenområde, dock i fråga om fartyg som framförs på Finlands territorialhav under de förutsättningar som föreskrivs i 5 a §.

De åtgärder som avses i 2 och 3 mom. gäller endast i tillämpliga delar försvarsmaktens och gränsbevakningsväsendets fartyg.

5 a §

När det finns grundad anledning att anta att ett utländskt fartyg under genomfart av Finlands territorialhav, har förorsakat utsläpp i detta, får tillsynsmyndigheten för fartygssäkerheten samt gränsbevakningsmyndigheten och polisen vidta alla de åtgärder som avses i 5 § 2 och 3 mom.

5 b §

De åtgärder som avses i 5 och 5 a § skall alltid vidtas så att fartyget inte uppehålls längre än nödvändigt.

27 a §

Ett finskt fartyg, som anlöper en hamn i Östersjöområdet, och ett utländskt fartyg, som anlöper en hamn inom finskt territorium, skall, innan fartyget lämnar hamnen lämna sådana skadliga ämnen som avses i 2—4 kap. och som enligt protokollet av år 1978 till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (FördrS 51/1983) och konventionen om

skydd av Östersjöområdets marina miljö (FördrS 12/1980) inte får släppas ut i havet i Östersjöområdet till de uppsamlingsanläggningar för avfall som finns i hamnarna.

Genom förordning kan närmare bestämmelser utfärdas och undantag från avlämning av fartygsavfall föreskrivas.

Sjöfartsverket kan, i enlighet med vad som närmare bestäms genom förordning, medge undantag från sådan obligatorisk avlämning av fartygsavfall som gäller för fartyg.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Helsingfors den 21 maj 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Trafikminister *Olli-Pekka Heinonen*

Lag

om ändring av lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 16 juli 1979 om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg (300/1979) 3 § 1, 3 och 4 mom. samt 5 §,

av dessa lagrum 3 § 3 och 4 mom. sådana de lyder i lag 589/1994 och 5 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 371/1995, samt

fogas till lagen nya 5 a, 5 b och 27 a § som följer:

Gällande lydelse

3 §

Genom förordning kan för förhindrande av vattnets förorening utfärdas erforderliga stadganden om finskt fartygs samt om sådant fartygs, som används för handelssjöfart mellan hamnar i Finland eller i insjövattnen, konstruktion, utrustning, bemanning och användning.

Genom förordning kan dessutom utfärdas stadganden om de anmälningsskyldigheter som gäller transporter som utförs av olje-, kemikalien- och gastankfartyg.

Trafikministeriet kan, enligt vad som stadgas genom förordning, meddela närmare föreskrifter och anvisningar om det som nämns i 1 - 3 mom. Dessutom kan sjöfartsstyrelsen, enligt vad som stadgas genom förordning, meddela föreskrifter och anvisningar om tekniska detaljer som gäller de i 1 mom. avsedda fartygens konstruktion, utrustning, bemanning och användning samt anmälningar som nämns i 3 mom.

5 §

Sjöfartsinspektör äger rätt att inspektera fartyg, där det ligger i hamn eller tuill ankars på finskt vattenområde, för utredande av huruvida man på fartyget brutit mot denna lag eller med stöd av den utfärdade stadganden eller föreskrifter.

En sjöfartsinspektör kan förbjuda att fartygs avfärd eller avbryta dess resa, om det är

Föreslagen lydelse

3 §

Genom förordning kan för förhindrande av vattnets förorening utfärdas behövliga bestämmelser om konstruktion, utrustning, bemanning och användning av finskt fartyg samt av sådant utländskt fartyg som går till eller från hamnar och på insjöfarleder i Finland.

Genom förordning kan dessutom föreskrivas om de anmälningsskyldigheter som gäller transporter som utförs med fartyg samt avfallshanteringen ombord på fartyg.

Sjöfartsverket kan, enligt vad som bestäms genom förordning, meddela föreskrifter och anvisningar om tekniska detaljer som gäller de i 1 mom. avsedda fartygens konstruktion, utrustning, bemanning och användning och de anmälningar som nämns i 3 mom. samt medge undantag från de i 3 mom. nämnda anmälningsskyldigheterna.

5 §

Bestämmelser om tillsynen över fartygs konstruktion, utrustning, anordning, rutin och arrangemang ombord och därtill ansluten inspektion samt om andra åtgärder på finskt vattenområde och, i fråga om finska fartyg, också utanför finskt vattenområde ingår i lagen om tillsyn över fartygssäkerheten (370/1995).

Chefen för den enhet vid sjöfartsverket som sköter fartygssäkerhetsärenden och av

Gällande lydelse

fråga om verkställande av en med stöd av 4 § föreskriven trafikbegränsning eller om fartyget grovt har brutit mot denna lag eller stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Sjöfartsinspektör samt sjöbevaknings- och polismyndighet äger rätt att i och för utredande av ursprunget för olja eller annat skadligt ämne, som observerats i vattnet, taga prov ombord på fartyget ävensom att avbryta fartygets resa för den tid, som erfordras för provtagningen.

I denna paragraf nämnda åtgärder gäller endast i tillämpliga delar försvarsmaktens och gränsbevakningsväsendets fartyg, och skall alltid vidtagas så, att fartyget icke väl- las onödigt dröjsmål.

Föreslagen lydelse

honom förordnade tjänstemän, nedan tillsynsmyndigheten för fartygssäkerheten, samt gränsbevakningsmyndigheten och polisen har rätt att i syfte att utreda utsläpp förrätta andra inspektioner på finska fartyg, exempelvis ta prover för att utreda ursprunget till olja eller något annat skadligt ämne som observerats i vattnet. Detsamma gäller ett utländskt fartyg då det ligger i hamn eller till ankars på finskt vattenområde eller framförs på finskt vattenområde, dock i fråga om fartyg som framförs på Finlands territorialhav under de förutsättningar som föreskrivs i 5 a §.

Tillsynsmyndigheten för fartygssäkerheten samt gränsbevakningsmyndigheten och polisen kan när utredandet av utsläpp eller verkställandet av en trafikbegränsning som föreskrivits med stöd av 4 § kräver det eller när det finns grundad anledning att anta att fartygets genomfart av någon annan orsak än en sådan som har samband med fartygets konstruktion, utrustning, anordning, rutin eller arrangemang ombord är förknippad med en omedelbar risk för vattnens förorening stoppa fartyget när det ligger i hamn eller till ankars på finskt vattenområde. Detsamma gäller ett finskt fartyg som framförs på finskt vattenområde eller utanför detta och ett utländskt fartyg som framförs på finskt vattenområde, dock i fråga om fartyg som framförs på Finlands territorialhav under de förutsättningar som föreskrivs i 5 a §.

De åtgärder som avses i 2 och 3 mom. gäller endast i tillämpliga delar försvarsmaktens och gränsbevakningsväsendets fartyg.

5 a §

När det finns grundad anledning att anta att ett utländskt fartyg under genomfart av Finlands territorialhav, har förorsakat utsläpp i detta, får tillsynsmyndigheten för fartygssäkerheten samt gränsbevakningsmyndigheten och polisen vidta alla de åtgärder som avses i 5 § 2 och 3 mom.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

5 b §

De åtgärder som avses i 5 och 5 a § skall alltid vidtas så att fartyget inte uppehålls längre än nödvändigt.

27 a §

Ett finskt fartyg, som anlöper en hamn i Östersjöområdet, och ett utländskt fartyg, som anlöper en hamn inom finskt territorium, skall, innan fartyget lämnar hamnen lämna sådana skadliga ämnen som avses i 2—4 kap. och som enligt protokollet av år 1978 till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (FördrS 51/1983) och konventionen om skydd av Östersjöområdets marina miljö (FördrS 12/1980) inte får släppas ut i havet i Östersjöområdet till de uppsamlingsanläggningar för avfall som finns i hamnarna.

Genom förordning kan närmare bestämmelser utfärdas och undantag från avlämning av fartygsavfall föreskrivas.

Sjöfartsverket kan, i enlighet med vad som närmare bestäms genom förordning, medge undantag från sådan obligatorisk avlämning av fartygsavfall som gäller för fartyg.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Utkast

Bilaga 2

Förordning

om ändring av förordningen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg

På föredragning av trafikministern
 upphävs i förordningen den 28 juni 1993 om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg (635/1993) 11 och 25 §,
 ändras 1 § 16 och 17 punkten, 3 §, rubriken för och det inledande stycket i 18 samt 19 § samt
 fogas till 1 § nya 18 och 19 punkter samt till förordningen nya 21 a och 26 a—26 d § som följer:

1 §

Definitioner

Vid tillämpning av lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg (300/1979), nedan fartygsavfallslagen, och denna förordning avses med

16) fast avfall sådant mat-, hushålls- och annat motsvarande avfall, utom färsk fisk och delar av färsk fisk, som uppkommer vid fartygs normala verksamhet och som fortgående eller periodiskt måste förstöras,

17) *skadligt ämne* olja, farligt flytande ämne, toalettavfallsvatten och fast avfall; om något annat ämne blandas med det skadliga ämnet, anses även blandningen som skadligt ämne,

18) *avfall från fartyg* allt avfall som uppstår i samband med fartygets drift, inbegripet spillolja från maskinrumsutrymmen, toalettavfallsvatten, fast avfall enligt definitionen i bilaga V till Marpol 73/78-konventionen och transportrelaterat avfall, inbegripet sådant lastavfall som blivit kvar på däck vid lastning eller lossning, dunnage, stöttor, lastpallar, foder- och förpackningsmaterial, plywood, papper, papp, vajrar och stålband, och

19) *lastavfall* sådana rester av lastmaterial i fartygets lastrum som avlägsnas från fartyget efter att lasten lossats.

3 §

Förbud mot utsläpp av olja

Utsläpp i vattnet av olja eller oljehaltig blandning från fartyg är förbjudet på finskt vattenområde.

Förbudet i 10 § 1 mom. fartygsavfallslagen mot utsläpp i vattnet av oljehaltig blandning från fartyg gäller på finskt territorialvatten inte utsläpp i vattnet av sådant slagvatten som behandlats på det sätt som anges i bilaga I till Marpol 73/78-konventionen, om fartyget är på minst fyra sjömil avstånd från närmaste kust.

Utsläpp i vattnet av olja eller oljehaltig blandning från finska fartyg är förbjudet även utanför finskt vattenområde, med undantag för vad som bestäms i Marpol 73/78-konventionen.

18 §

Utsläpp av toalettavfallsvatten i vattnet inom Östersjöområdet från fartyg vars bruttodräktighet är 200 eller mera

Det är förbjudet att inom Östersjöområdet släppa ut toalettavfallsvatten i vattnet från finska fartyg som har en bruttodräktighet om

200 eller mera eller som transporterar flera än tio personer, med följande undantag:

19 §

Utsläpp av toalettavfallsvatten i vattnet inom Östersjöområdet från fartyg vars bruttodräktighet är mindre än 200

Det är förbjudet att, med de undantag som anges i 18 §, inom Östersjöområdet släppa ut toalettavfallsvatten i vattnet från finska nöjesfarkoster eller från fartyg vars bruttodräktighet är mindre än 200 eller vars bruttodräktighet inte har mätts och vilka får transportera högst tio personer.

5 kap.

Fast avfall

21 a §

Avfallsdagbok

På ett finskt fartyg i utrikesfart skall antingen befälhavaren eller under befälhavarens tillsyn någon annan i befälet föra avfallsdagbok i enlighet med ett av sjöfartsverket fastställt formulär.

Vederbörande myndighet och, då fartyget ligger i hamn utomlands, vederbörande myndighet i utlandet har rätt att inspektera avfallsdagboken och på begäran få ett av befälhavaren styrkt utdrag ur dagboken. De åtgärder som myndigheten vidtar med stöd av bestämmelserna i detta moment skall genomföras så fort som möjligt och utan att fartyget uppehålls.

Avfallsdagboken skall bevaras på ett sådant ställe att den är lätt tillgänglig för inspektion. Dagboken skall förvaras tre år efter den sista anteckningen i dagboken.

6 kap.

Särskilda stadganden

26 a §

Skydd av Antarktis

Om förhindrande av havsförorening som förorsakas av fartyg i Antarktis (området

söder om 60° sydlig bredd) föreskrivs i lagen (28/1996) och förordningen (122/1998) om skydd för miljön i Antarktis.

26 b §

Anmälningsskyldighet i fall av skada

Förorsakas av fartyget utsläpp i vattnet av ett skadligt ämne i strid med bestämmelserna i denna förordning eller en situation som avses i 11 § fartygsavfallslagen, skall fartygets befälhavare utan dröjsmål underrätta en behörig finsk myndighet om fartyget, dess tillstånd, position, last och händelsens art.

I fråga om ett fartyg vars längd är minst 15 meter är befälhavaren skyldig att underrätta en behörig finsk myndighet om de omständigheter som nämns i 1 mom. även i situationer där utsläpp inte har ägt rum men risk för utsläpp föreligger, t.ex. situationer där fartyget har lidit skada, fartygets last har förskjutits eller fartygets maskineri eller utrustning har skadats på ett sätt som försämrar en säker navigering.

Utänför finskt territorium skall ett motsvarande meddelande ges till myndigheterna i närmaste kuststat på det sätt som bestäms i protokoll I till Marpol 73/78-konventionen.

Om fartygets befälhavare är förhindrad att göra en anmälan som avses ovan skall fartygets ägare, befraktare, användare eller trafikdirektör eller deras ombud ta på sig ansvaret för befälhavarens anmälningsskyldighet.

26 c §

Obligatorisk avlämning av fartygsavfall för fartyg som anlöper en hamn i Östersjöområdet

Ett finskt fartyg, som anlöper en hamn i Östersjöområdet, och ett utländskt fartyg som anlöper en hamn inom finskt territorium skall innan fartyget lämnar hamnen lämna allt sådant avfall från fartyget samt allt sådant lastavfall som enligt Marpol 73/78-konventionen och konventionen om skydd av Östersjöområdets marina miljö (FördrS 12/1980) inte får släppas ut i havet till de uppsamlingsanläggningar för avfall som finns i hamnarna.

Små mängder avfall som fartyget har i sina avfallsbehållare eller avfallstankar be-

höver dock inte lämnas till uppsamlingsanläggningar för avfall.

Sjöfartsverket medger sådana fartyg i reguljär trafik som har ingått ett avfallshanteringsavtal med ett seriöst företag i avfallshanteringsbranschen eller med en hamn undantag från den obligatoriska avlämningen av avfall från fartyget eller av lastavfall.

26 d §

Anmälan om fartygsavfall vid anlöpande av en hamn i Östersjöområdet

Ett finskt fartyg, som anlöper en hamn i Östersjöområdet, och ett utländskt fartyg, som anlöper en hamn inom finskt territorium, skall i enlighet med ett av sjöfartsverket fastställt formulär minst 24 timmar före ankomsten avge en anmälan om avfall från fartyget samt om lastavfall till anlöpningshamnen.

Vad som anges i 1 mom. gäller alla kemikalietankfartyg, oljetankfartyg vars brutto-dräktighet är minst 150 samt övriga fartyg vars bruttodräktighet är minst 400.

Sjöfartsverket medger sådana fartyg i reguljär trafik som har ingått ett avfallshanteringsavtal med ett seriöst företag i avfallshanteringsbranschen eller med en hamn undantag från anmälningsskyldigheten gällande avfall från fartyget samt lastavfall.

Denna förordning träder i kraft den

Förordningens 19 § tillämpas dock först från den 1 januari 2005 på sådana fartyg som avses i paragrafen och som byggts före den 1 januari 2000.

(Översättning)

Ändringen av bilaga IV till konventionen om skydd av Östersjöområdets marina miljö

En ny regel 7 a införs i bilaga IV till Helsingforskonventionen:

Regel 7 a: Utsläpp av avloppsvatten från övriga fartyg:

A: Tillämpning

Alla övriga fartyg, inbegripet fritidsbåtar som inte omfattas av punkt B i regel 7 och som är utrustade med toaletter skall uppfylla kraven i punkterna A, C och D i regel 7 enligt följande:

a) Senast den 1 januari 2005 för fartyg byggda före den 1 januari 2000.

b) Så snart denna regel träder i kraft, för fartyg byggda från och med den 1 januari 2000.

B. Uppsamlingsystem för toalettavlopp

De fartyg som avses i punkt A skall utrustas med uppsamlingsystem för toalettavlopp i enlighet med de riktlinjer som antagits av Helsingforskommissionen.

C. Uppsamlingsanläggningar

1. Punkt E i regel 7 skall i förekommande fall gälla för de fartyg som avses i punkt A.

2. För att göra det möjligt att ansluta uppsamlingsanordningens rör till avloppsledningarna på sådana fartyg som avses i punkt A skall båda rörledningarna utrustas med standardkopplingar för avloppsledningar i enlighet med de riktlinjer som antagits av Helsingforskommissionen.

Amendment to Annex IV of the Convention on the Protection of the Marine Environment of the Baltic Sea Area

A new Regulation 7 bis in Annex IV of the Helsinki Convention is inserted:

Regulation 7 bis: Discharge of sewage by other ships

A. Compliance

All other ships including pleasure craft not referred to in paragraph B of Regulation 7 fitted with toilets shall comply with the provisions of paragraphs A, C and D of Regulation 7 as follows:

a) on 1 January 2005 for ships built before 1 January 2000, and

b) upon the entry into force of this Regulations for ships built on or after 1 January 2000.

B. Toilet retention systems

Ships referred to in paragraph A shall be fitted with toilet retention systems for sewage in accordance with guidelines approved by the Helsinki Commission.

C. Reception facilities

1. Paragraph E 1 of Regulations 7 shall apply, as appropriate, to ships referred to in Paragraph A.

2. To enable pipes of reception facilities to be connected with the discharge pipeline of ships referred to in Paragraph A, both lines shall be fitted with a standard discharge connection in accordance with guidelines approved by the Helsinki Commission.

En ny regel 8 a införs i bilaga IV till Helsingforskonventionen:

A new Regulation 8 bis in Annex IV of the Helsinki Convention is inserted:

Regel 8 a: Obligatorisk avlämning av allt avfall till uppsamlingsanläggning i hamnarna

Regulation 8 bis: Mandatory discharge of all wastes to a port reception facility

A. Definitioner

I denna konvention avses med

1. "avfall från fartyg" allt som uppstår i samband med fartygets drift, inbegripet spillolja från maskinrumsutrymmen, avloppsvatten och sopor enligt bilaga V i MARPOL 73/78, lastrelaterat avfall, inbegripet (men inte endast omfattande) överskott och spill vid lastning och tömning, dunnage, stöttor, pallar, foder- och förpackningsmaterial, plywood, papper, papp, vajrar och stålband,

2. "lastavfall" rester av lastmaterial på fartyg i lastutrymmen som förblir tillgängliga efter det att avlastningen avslutats.

A. Definitions

For the purpose of this Regulation:

1. "Ship-generated wastes" means all residues generated during the service of the ship, including oily residues from engine room spaces, sewage, and carbage as defined in Annex V of MARPOL 73/78, cargo associated waste including but not limited to loading/unloading excess and spillage, dunnage, shoring, pallets, lining and packing materials, plywood, paper, cardboard, wire and steel strapping;

2. "Cargo residues" means the remnants of any cargo material on board in cargo holds which remain for disposal after unloading procedures are completed.

B. Avlämning av avfall till uppsamlingsanläggning i hamn

Innan fartygen lämnar hamnen skall de lämna allt avfall från fartyg som inte får släppas ut i Osternsjön i enlighet med MARPOL 73/78 och denna konvention, till en uppsamlingsanläggning i hamn. Innan de lämnar hamnen skall allt lastavfall lämnas i en uppsamlingsanläggning i hamn i enlighet med kraven i MARPOL 73/78.

B. Discharge of wastes to a reception facility

Before leaving port ships shall discharge all ship-generated wastes, which are not allowed to be discharged into the sea in the Baltic Sea Area in accordance with MARPOL 73/78 and this Convention, to a port reception facility. Before leaving port all cargo residues shall be discharged to a port reception facility in accordance with the requirements of MARPOL 73/78.

C. Undantag

1. Myndigheterna kan tillåta undantag från obligatorisk inlämning av allt avfall till en hamnuppsamlingsanläggning med hänsyn till särskilda villkor för exempelvis passagerarfärjor i närtrafik. Myndigheterna skall informera Helsingforskommissionen när de utfärdar sådana undantag.

2. Om uppsamlingsanläggningarna inte är adekvata skall fartygen ha rätt att på lämpligt sätt lagra och behålla avfallet ombord för att lämna det vid nästa adekvata hamnuppsamlingsanläggning. Hamnmyndig-

C. Exemptions

1. Exemptions may be granted by the Administration from mandatory discharge of all wastes to a port reception facility taking into account the need for special arrangements for, e.g., passenger ferries engaged in short voyages. The Administration shall inform the Helsinki Commission on the issued exemptions.

2. In case of inadequate reception facilities ships shall have the right to properly stow and keep wastes on board for delivery to next adequate port reception facility. The Port Authority or the Operator shall provide

heten eller operatören skall förse fartyget med ett dokument som upplyser om uppsamlingsanläggningens brister.

3. Fartyg skall tillåtas behålla små mängder avfall ombord, som är för små för att det skall vara rimligt att lämna dem till uppsamlingsanläggningen i hamnen.

a ship with a document informing on inadequacy of reception facilities.

3. A ship should be allowed to keep on board minor amounts of wastes which are unreasonable to discharge to port reception facilities.